רעא א מיי׳ פ״ח מהלי שכנים הלי ה סמג

שכנים הכי ה ס עשין פב טוש"ע ח"מ קנג סעיף ז: רעב ב מיי שם הלי טוש"ע שם סעיף יג:

רעג ג מייי שם פ״ז הל׳ ו ז סמג עשין לה מוש״ע ח״ת ח׳׳ הוד חווים יי

ז סתג עשין נה טוש"ע מ"מ סי' קנד סעיף י: רעד ד מיי׳ שם הל"ה טוש"ע שם סעיף ו: ערה ה מיי׳ שם הל' ז וע"ש

טוש"ע שם סעיף י: רעו ו מיי שם פ״ח הל' ב סמג עשין פב טוש"ע

מ"מ סי" קנג סעיף ג:

לעזי רש"י

. [אישקילונ"ש]. מדרגות.

רבינו גרשום (המשך)

והלא מקבל הוא מימיו שלו בתוך של בנינו: הכא במזחילה של בנין. שעשויה מן אבנים ומן סיד עסקינן דאמר ליה בעל המזחילה לא

ו אמו ליה בעל המחוילה לא ניחא לי דתיתרע אשיתאי.

שאם יגע בנינך למזחילה

יינות ריוח למים לקלח ולצאת ישתהו שם במזחילה ויקלקלו הכותל: לדידי קני לי ממיא דאיגרך. לכרלי

ולעשות מהן צרכי: רבי אושעיא אומר מעכב. לו

ביסא זקינו שהוא שלישי לו:

שאין לו ד' חווקין. מעלות:

מלכן בחצר חבירו כמו שפה מתחתיה שמשפע בחצר: מ"ש גבי סולם דלא קמפרש.

במתני׳ איזהו סולם: ר׳ זירא

אמר אדר' יהודה דמתני' קאי

אמר אדר יהודה דמתנייקאי ואמר למטה מד' אמות אי איכא חלון בחצר חבירו יש לוחזקה ויכול למחות משום היזק, ראיה ואי לא מיחה

יש לו חזקה: ואי למעלה

... לו חזקה: אם יש לו

ממיא דאיגרך. לקבלן

יקלקל אותה. ואנ יהיה ריוח למים

ואם לא

משקלויינ"ש

נמ.

ואלו שיילוהו. יעב"דו. ב) כתובות סב:, ג) ולעיל יב: נט"ג] לקמן קסח., ד) [ישעי נט], ד) [ישעי נט], ד) [ל"ל אחרוניס],

תורה אור השלם

1 וְאִם יִתְקְפוּ הָאֶחְד הַשְּׁנֵיִם יַעַמְדוּן נְהַחוּט הַמְשָׁלְשׁ לֹא בִמְהַרָה הַמְשָׁלְשׁ לֹא בִמְהַרָה קהלת דיב

הגהות הב"ח

(h) רשב"ם ד"ה דתיתרע כו' דלא חשיב כל כך אפי׳ אי

מוסף רש"י

מדת סדום. זה נהנה חה לא חסר (דעיד יב:) לא היו עושין טובה (בתובות קב:) שלי שלי (ערובין מט.) כלתגן (אכות פ"ה מ"י) האומר שלי שלי שלך שלך זו מדה בינונית ויש אומרים זו מדת סדום (קפון

מוסף תוספות א. שאמר ר' אשעיא דבר ואתו ושאלו לר' ביסא, לכך קרי עלייהו החוט המשולש לא במהרה ינתק המשולש לא במוח היבותן לעולם כדאמרינן בעלמא (ב״מ פה.) כיון שאדם לומר הוא ובנו ובן בנו מכאן ואילך תורה חוזרת על אכסניא שלה ודריש מואני זאת בריתי וגו'. מוס׳ כתוכות סכ: ב. שאע״פ שהחלון צר כיון שהוא למטה מד׳ אמות הרי הוא רואה בחצר חבירו דרד הליכתו בבית בלא הכנסת הליכתו בבית בלא הכנסת ראשו בחלון וכו' ומתני' דקאמר בחלון המצרי שאין לו חזקה, בחלון שהוא למעלה מד"א, ולצורי [או לאורה] יש לו חזקה אע"פ שהיא למעלה חזקה אוין שם היזק ראיה, מד"א ואין שם היזק ראיה, דאיבעי ליה למחויי כדי שלא יצריכנו להרחיק ד"א . אם יבא לבנות כנגדו, אבל בחלון המצרי כיון דלא קבוע מימר אמר כשארצה לבנות כנגדו יסתום חלונו שלא פתחו על דעת קביעות. רכינו יונה. ג. שלא יתלה בזיז ולא ג. שלא יותרה בויז ולא ישתמש בו. שס. T. אבל בפחות מטפח אין דרך להשתמש בו בדברים כבדים. שס. ה. ואפי׳ לרב יהודה (נט:) דלית ליה ביה היזק ראיה מ״ט דאמר היוק האיה מייט האמר מהדרנא אפי ותלינא וכו', ה"מ בזיז פחות מטפח וכו' אבל כשהוא רחב וכו' וכו הבי כשווא דוזב וכד' מסדרין עליו כלים ולא מצי למיעבד באהדורי אפי. למ"ש. 1. כדי שלא יחזיק זה ויעכב עליו מלבות תחתיו ולהגביה מלבנות תחתיו ולהגביה למעלה מן הזיז וכו'. עוד נ"ל שיכול בעל החצר למחות משום היזק ראיה.

רבינו נרשום

המזחילה. היינו צנור גדול שמונח כנגד כל הבית אם מקלחת מים לחצר חבירו יש . לו חזקה לפי שהיא גדולה: בשלמא להני תרי לישני בשיכוא יחור הור ישר קמאי שפיר. דלמרזב אין לו חזקה מרוח אחת ושאם

סנן המוחילה יש לה חוקה. ובמאי דקתני המרוב אין לו חוקה קאמר אבל המוחילה יש לה חוקה: בשלמא למאן דאמר הנך תרחי שפיר. דלשמואל דאמר אין לו חזקה מרוח אחת שפיר איצטריך למימר אבל המזחילה יש לה חזקה דדבר קביעות הוא ואין רגילין לעקרה

ממקום למקום וכן דר' חנינא שאם היה ארוך מקצרו אבל המוחילה יש לה חוקה ואין מקצרין אותה: אלא למאן דאמר. גבי מרוב דלהכי אין לו חזקה שאם רלה לבנות תחתיו בונה מאי שנא מזחילה דקאמר יש לו חזקה שאין בונין תחתיה מאי נפקא ליה מינה לבעל מזחילה אי בני בעל חצר תותה הא לא מפסיד מידי ובעל חצר לא שעבד לו חצירו למוחילתו לדבר שאינו מזיק לו: של בנין. חבנים: דחמר לה ניחה לי. שתבנה תחתיה: דמיתרע אשיתאי. כלומר מזחילה שלי תפול לקול מקבות והגרזן וכל כלי ברזל בהבנות בנינך. אבל גבי מרוב (6) לה חשיב כל כך הפילו הוי של בנין בונה תחתיו אי נמי האי דקא מפליג בין מרוב למוחילה היינו משום דסתם מרוב של עד וסתם מוחילה של אבנים: לינור. של שופכין: לדידי נמי קני לי מיא דאיגרך. להשקות בהמותיי שעל מנת כן נתרליתי לך ודמי למקח וממכר שאני שעבדתי לך חלירי בשביל מימיך ואם אתה חוזר בך אני לא אחזור בי: מערב. על בעל הגג: אינו מעכב. דלה שעבד לו מימיו אלא כל ימי שיהיו יורדין לחלירו: אול שיילוה לרבי ביסא. אביו של ר׳ חמא ווקנו של רבי אושעיא: נא במהרה ינתק. כדדרשינן נמי (ב"מ דף פה.) מפי זרעך ומפי זרע זרעך וגו׳די מדור שלישי ואילך תורה מחזרת על אכסניא שלה: זה ר' אושעיא. שאמר כזקנו: חווקין. שליבות אשקלויינ״ש: וקבעי גמרא מ״ש גבי סולם דלה קמפרש. מתני׳ שיעורה כי היכי דקמפרש גבי חלון: משום דקבעי לאיפלוגי רבי יהודה. גבי

חלון הולרך ת"ק לפרש שיעורו: א"ר זירא למטה מד' אמוח. מקרקע הבית קתני מתני׳ דחלון לורי יש לו חזקה דכיון דאיכא תרתי שהוא גדול ונמוך ויכולין להסתכל ממנו בחצר יש לו חזקה שלא היה זה מניחו לעשות אלא ודאי ברשותו עשה ואם בא שכנו לבנות הדין להתרחק כדתגן (לעיל דף כב.) החלונות מלמעלן ומלמטן ומכנגדן ד' אמות ואם בא עכשיו אחד מהן לפתוח חלון צורי למטה מד' אמות מהרהע הבית שכנו יכול למחות בידו ומעכבו שלא יפתח: למעלה מד' אמות. מקרקע הבית אין לו חזקה דאין חבירו מקפיד וכשבונה שכנו אינו יכול לעכב עליו ולומר לו הרחק בנינך מן החלון שלי שלא חאפיל בידו ולמנעו. ודוקא חלון צורי אבל חלון המצרי בין מלמעלה מד"א

עלי שיכול לומר לו סמום אותו שאין לך חזקה ואם אין לו חלון שם וביקש עכשיו לפתוח חלון למעלה מד' אמות אין יכול שכנו למחות בין מלמטה אין לו חזקה וגם אין יכול השכן למחות: ור' אילעא אמר אפינו למעלה מד' אמות. אע"ג דלית ליה חזקה יכול למחות לבלתי עשות שכנו שם חלון כדמפרש טעמא לקמיה זימנין דמותבת שרשיפא וקא חזים בביתי. ור׳ זירא לא חייש להכי דלא חליפי אינשי כולי האי למיעבד הכי: **מדח סדום.** אין מהנה לחבירו אע״פ שאין חסר בכך כלום. לר"ז כופין דלמעלה מד' אין מניחין אותו למחות שהרי אינו חסר כלום ולרבי אילעא אין כופין ויכול למחות: ושאני הכא. דאיכא חסרון: שרשיפא. ספסל: ההוא דאסא וכו'. רולה היה לעשות חלון לורי למעלה מד' אמות וחבירו היה מוחה בידו: עביד ליה כר' אינעא. אלמא הכי הלכמא: אמר שמואל ולאורה אפילו כל שהוא יש לו חוקה. חלון העשוי ליכנס ממנו אור במקום אפל לא בעינן

תנן המזחילה יש לה חזקה בשלמא למאן דאמר הנך תרתי שפיר אלא למאן דאמר שאם רצה לבנות תחתיו בונה מאי נפקא ליה מינה הכא במזחילה של בנין עסקינן ראמר ליה לא ניחא לי דתיתרע אשיתאי אמר רב יהודה אמר שמואל "צינור המקלח מים לחצר חברו ובא בעל הגג לסותמו בעל החצר מעכב עליו דאמר ליה כי היכי דאת קנית לך חצר דידי למשדא ביה מיא לדידי נמי קני לי מיא דאיגרך איתמר רבי אושעיא אמר מעכב ר' חמא אמר אינו מעכב שאזל שייליה לרבי ביםא אמר להו מעכב יקרי עליה רמי בר חמא יוהחום המשולש לא במהרה ינתק זה רבי אושעיא בנו של רבי חמא בנו של רבי ביסא: סולם המצרי אין לו חזקה: יַהיכי דמִי סולם המצרי אמרי דבי ר' ינאי כל שאיז לו ארבעה חווקין: חלון המצרית אין לה חזקה כו': מאי שנא גבי סולם דלא מפרש ומאי שנא גבי חלון דמפרש משום דקא בעי איפלוגי רבי יהודה בסיפא אמר רבי זירא לִממה מד' אמות יש לו חזקה ויכול למחות למעלה מארבע אמות אין לו חזקה ואינו יכול למחות ורבי אילעא אמר יאפילו למעלה מאָרבע אמות אִין לו חזקה ויכול למחות ילימא בכופין על מדת סדום קא מיפלגי דמר סבר כופין ומר סבר אין כופין לא דכולי עלמא כופין ושאני הכא ידאמר ליה זימנין דמותבת שרשיפא תותך וקיימת וקא חזית ההוא דאתא לקמיה דר' אמי שדריה לקמיה דרבי אבא בר ממל אמר ליה עביד ליה כרבי אילעא אמר

שמואל הולאורה אפי' כל שהוא יש לו חזקה: מתני יהויז עד מפח יש לו חוקה

ואבותיהם ואבות אבותיהם היו תלמידי חכמים ולא קאמר עליהם החוט המשולש אלא הכא היינו טעמא לפי ששלשתן ראו זה את זה א והא דמוכיר ר' אושעיא קודם רבי חמא אביו במחלוקת לפי שהיה גדול יותר מדאי כדאמר (עירובין דף נג.) לבן של הי (ראשונים) כפתח [היכל] זה ר' אושעיא ואמר נמי ר' אושעיא בדורו כר"מ בדורו שלא יכלו חביריו לעמוד על סוף דעתו:

במזחילה של בנין עםקינן. אבל מרוב סתמו של ען ואין עושין

בנין לשל עץ וי"ל דניחא ליה במתניתין לאשמועינן במרוב דיש למקומו סוקה: והחום המשולש לא במהרה ינתק. כמה היו שהן

אותו של בנין וא"ת וליפלוג במוחילה עלמה בין של

למטה מד' יש לו חוקה. ר״ת

בחלוו מפרש דאיירי מלרית ב אבל בחלון לורי או שעשוי לאורה שהוא דבר קביעות אפילו למעלה מארבע אמות יש לו חזקה והביא ראיה מדתניא לעיל (דף כב:) החלונות בין מלמעלה בין מלמטה ד"ח ותני עלה מלמטה שלח יעמוד ויראה אלמא אפי׳ למעלה מד׳ אמות יש לו חזקה כיון דהוי דבר קביעות ואומר רשב"א דאין נראה משם ראיה דאף על פי שהוא יותר מד׳ אמות לעומד בחוץ לעומד בפנים לא הוי למעלה מארבע אמות כגון שאותו חלונות בעלייה אי נמי מיירי

כגון שיש לו עדים או שטר: עד מפח יש לו חוקה ויכול למחות. אפילו בעל הגג בבעל החצרג דאין לומר דוקא בעל החלר בבעל הגג אבל בעל הגג בבעל החלר לא יוכל למחות דהא קתני בסיפא פחות מטפח אין יכול למחות ומפרש רב הונא היינו בעל הגג בבעל החלר אבל בעל החצר בבעל הגג יכול למחות אלא על כרחך בטפח אפילו בעל הגג יכול למחות בבעל החלר וטעמא דבטפח יכול לתלות דברים גדולים המכבידים על הכותל או אם

יניח עליו כלי מלא מים וישפך ויתקלקל הכוחלד ובעל החצר יכול למחות משום היזק ראיה הולמאי דס"ד בגמרא למימר דרב יהודה לית ליה היזק ראיה מכל מקום כשישים כלי מלא מים פעמים שיפול ויטשטש כל החזר ופעמים שיפול על ראש בעל החזר ומיירי תוך ג' אבל אחר שהחזיק אין יכול למחות בעל החלר בבעל הגג ועוד יש לפרש דדוקא אחר ג' איירי ויכול למחות בעל הגג בבעל החלר ולא מטעם דפרישית אלא משום דיש לו תשמיש לבעל הגג על הזיז רוצה להשתמש בו כל שעה ולא יניח את בעל החצר להשתמש בו אבל בתוך ג' שלא החזיק אין יכול למחות בבעל החלר אבל בעל החלר בבעל הגג יכול למחות י והוי כמו לרב הונא בפחות מטפח והא דמפליג בין טפח לפחות הא בהא תליא דבטפח דמהני ביה חזקה יכול למחות בבעל החנר אבל בפחות מטפח דלא הויא חזקה אין יכול למחות ד: ואמילו

ויכול

מד' אמות קאי. דליכא היוק מד' אמות קאי. דליכא היוק ראיה אין לו חזקה מפני שאין יכול למחות האי שאיו יכול למחות האי אין לו חזקה מפני שאין יכול למחות לכך שתק אבל לא מחיל: ור׳ אילעא אמר אפי׳ חזקה. דלכך שתיק דלא מזיק ליה. ויכול למחות ולעכב לו מתי שירצה: בכופין על מדת סדום. דבר שאיז מדת סדום. דבר שאין מזיק לוומועיל לחבירו כגון חלון למעלה מד' אמות דר' זירא סבר כופין שלא יעכב ולהכי קאמר שאין יכול למחות ור׳ אילעא סבר יכול למחות קסבר דאין כופין: דכולי עלמא. ואפי׳ ר׳ אילעא אמר דכופין: אי הכי אמאי אמר דיכול למחות. דאמר ליה זימנין דמותבת מידי תותך עד דקיימת להדי חלון וחזית מינאי ותסתכל כלום מה שבחצירי: ההוא דאתא לקמיה דר׳ אמי. שהיה לו חלון בחצר חבירו למעלה וורון בווצר הביר למעלה מר' אמות: כר' אילעא. דאין לו חזקה ויכול למחות: אמר שמואל ולאורה אפי' כל שהוא הרי זו חזקה. כלומר אם פתח חלון בחצר חבירו למעלה מד' אמות לצורך אורה רפוי חרירו ולא מיד אפי' כל שהוא שאין ראש

חלון צורי אלא אפילו כל שהוא יש לו חזקה דחלון העשוי לאורה מילחא דקביעותא דכל הימים אדם צריך לאורה וכיון שעשה חלון זה לכל הימים עשאו והיה לו לבעל חלר למחות בתוך ג' ומדלא מיחה איכא למימר דברשותו עשה ומתני׳ לאו בחלון העשוי לאורה מיירי אלא בחלון העשוי לשמור גנות ופרדסים דרך החלון: בזתבי' הויו עד טפח יש לו חוקה. מי שיש לו כותל סמוך לחלר חבירו והוליא זיו טפח בולט מכתלו לחלר חבירו הויא חוקה ואין בעל החלר יכול לבנות שם בנין לסתור את הזיו דכולי האי לא הוה שביק ליה בעל לו מלבן הויא חזקה ואין יכול בעל חצר לסותמה ולא להאפיל עליו: פיסקא

ויכול

החלר להוליא זיז טפח בחלרו בלא רשותו שהרי יכול למחות כדקתני ואזיל ומדלא מיחה בחוך ג' איכא למימר דברשותו הוליא: